

Arrest

nr. 278 429 van 7 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 25 oktober 2019, diende op 12 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 7 april 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 8 april 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 12/11/2019
Overdracht CGVS: 13/02/2020*

U werd op 3 februari 2021 van 08.46 tot 12.45 een eerste keer gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Arabisch beheerst. Uw advocaat meester Loos, loco meester Schellemans, was gans het persoonlijk onderhoud aanwezig. Op 15 maart 2021 van 13.10 tot 16.15 werd u een tweede keer gehoord op het CGVS, in het bijzijn van een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat meester Moretus, loco meester Schellemans, was gans het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent geboren op 6.01.1980 in Ajman (Verenigde Arabische Emiraten - VAE) onder Somalische nationaliteit. In 2012 bekwam u ook de Djiboutiaanse nationaliteit.

Uw vader migreerde in de jaren '70, voor uw geboorte, naar de VAE en werkte daar bij het leger. In 1999 werd hij er ontslagen omdat er geen buitenlanders meer voor het leger mochten werken. Vanaf dat moment kreeg uw gezin problemen met de verblijfsdocumenten. Uw vader had een deal met een eigenaar van een garage, die 'garant' stond, waardoor uw vader telkens een tijdelijke verblijfsvergunning kreeg.

U ging naar de middelbare school en nadien twee jaar na de universiteit. U moest stoppen met uw studies omdat uw vader deze niet meer kon betalen. U werkte gedurende 1 jaar in 2001 en gedurende enkele maanden na de uitreiking van uw Djiboutiaans paspoort.

In 2012 reisde u met uw moeder en uw zus S. naar Djibouti om de Djiboutiaanse nationaliteit te verkrijgen en een paspoort te krijgen. Nadien keerde u terug naar de VAE.

De laatste drie jaar voor uw vertrek kreeg uw vader het steeds moeilijker om een verblijfsvergunning te regelen. Hij moest telkens ondernemers omkopen om garant te staan, wat heel duur was.

Uw vader kwam vervolgens op het idee om u uit te huwen aan een staatsburger van de VAE, zodat u garant kon staan voor het verblijf van het hele gezin. Eind 2018 stelde hij voor om een man genaamd M.A. te huwen, die de zoon was van een oud-collega. U weigerde dit huwelijk. Op de dag van het offerfeest, omstreeks 10 augustus 2019 stelde uw vader voor dat u huwde met een man genaamd S.S., een oudere man die veel gebouwen bezat in Ajman. S.S. wou enkel in het geheim met u huwen. U wou niet met deze man huwen en weigerde. Wanneer uw moeder u probeerde te verdedigen werd ze mishandeld door uw vader.

Bovendien had u ook schrik dat ontdekt zou worden dat u geen maagd meer was. U had namelijk in 2018 geprobeerd om seksuele betrekkingen te hebben met uw vriend A.A., een Soedanese man met wie u een relatie had. Dit was niet gelukt omdat het te pijnlijk was door de genitale verminking die u hebt ondergaan. U was echter wel bang dat een dokter zou kunnen zien dat er een poging was geweest om seks te hebben. U vreesde daarvoor zwaar gestraft te worden door uw vader en broers.

Omdat uw vader druk bleef zetten, u bleef mishandelen en u in het huwelijk wou dwingen, zei uw moeder dat u best zou vluchten. Omdat de wetgeving van de VAE vrouwen niet beschermt, moest u het land verlaten. Uw moeder leende 3.000 VAE-dirham, verder zamelde u geld in bij vriendinnen, die u ook in contact brachten met een smokkelaar genaamd A. De smokkelaar verkreeg voor u een visum bij de Spaanse ambassade.

U ging in september 2019 naar de ambassade van Spanje met uw eigen authentieke Djiboutiaanse paspoort en verkreeg een visum. U reisde op 24 oktober 2019 samen met de smokkelaar naar Spanje. Vervolgens reisde u op 25 oktober 2019 per Flixbus samen met de smokkelaar naar België, waar u op 26 oktober 2019 aankwam. U diende op 12 november 2019 een verzoek tot internationale bescherming in onder de Somalische nationaliteit.

U legt volgende documenten voor om uw verzoek te staven: (1) Somalisch paspoort (geldig 2012-2017); (2) Somalisch paspoort (geldig 2009-2012); (3) Geboortecertificaat VAE; (3) en (5) Diploma middelbaar onderwijs (ministerie van onderwijs VAE); (4) medisch attest VGV type 3; (6) kopie van de verblijfsvergunningen in de VAE van uw vader, moeder en broer D.; (7) e-mail van uw advocaat van 16 maart 2021; (8) Medisch attest van 30 maart 2021; (9) Afspraken UZA; (10) Verslag van professor Jacquemyn (dd. 12/04/2021) en (11) en opmerkingen op de notities van 3 februari 2021.

Ten overstaan van het CGVS verklaart u dat u niet in Djibouti kan leven omdat uw vader er achter zal komen dat u daar woont, en zijn familie, die in Somaliland leeft, zal sturen om u te komen halen. Verder hebt u een hersteloperatie gehad in België en vreest u dat u zal herbesneden worden. Ook vreest u in Djibouti in de armoede en prostitutie terecht te komen omdat u niet goed Somalisch spreekt en geen netwerk heeft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Uit het geheel van uw verklaringen dient immers te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw profiel en de door u geschetste levensomstandigheden waardoor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten evenmin geloofwaardig zijn.

U verklaart geboren te zijn te Ajman, in de Verenigde Arabische Emiraten (verder VAE) en daar gans uw leven, tot uw vertrek op 24 oktober 2019, woonachtig te zijn geweest met uw vader, moeder, zus S. en uw twee broers H. en J. Uw vader, geboren als Somalisch staatsburger in Djibouti ging in de jaren 70 naar de Emiraten en werkte tot 1998 of 1999 voor de medische diensten van de strijdkrachten. Nadat uw vader geen werk meer kon vinden in de Emiraten, trachtte hij op allerlei manieren jullie verblijfsvergunning te vernieuwen. Zo betaalde hij onder meer werkgevers om hem als werknemer aan te geven opdat hij een vergunning zou kunnen verkrijgen. Om dat geld te verkrijgen, zou uw vader onder andere te rade zijn gegaan bij allerlei hulporganisaties. Echter, de laatste drie jaar voor uw vertrek, beraamde uw vader een nieuw plan: u zou huwen met een man uit de Emiraten en via u en uw echtgenoot zou gans de familie een verblijfsvergunning kunnen verkrijgen. U weigerde echter en naarmate de druk groter werd en de relatie met uw vader verslechterde, besloot u – in samenspraak met uw moeder – om de VAE te verlaten en naar Europa te komen. Er dient echter opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan bovenstaande verklaringen en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient opgemerkt dat u wat betreft het geopperde gedwongen huwelijk, niet kan overtuigen. U verklaart dat uw vader drie jaar voor uw vertrek het idee opperde u te laten trouwen met een staatsburger van de Emiraten om u en uw familie een legaal verblijf te bezorgen. De druk om te trouwen nam echter toe in augustus 2019 (zie notities dd.03/02/2021, p.15). Het verwondert dat uw vader, die reeds sinds 1998-1999 werkloos was en bijgevolg niet beschikte over een sponsor teneinde zijn verblijf in de Emiraten te legaliseren, pas decennia later zou hebben beslist om u – als inmiddels 38-jarige vrouw – uit te huwen aan een man uit de Emiraten. U biedt geen verklaring voor de vaststelling dat er voordien nooit sprake zou zijn geweest van een huwelijk. U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of u voordien nooit concrete plannen had met iemand te huwen, verwijst u naar een relatie die u had met een Brits Soedanees die u aanschouwde als uw redder in nood teneinde u uit uw situatie te halen en te hebben overwogen om in het geheim met hem te huwen en naar Groot-Brittannië te vertrekken maar dat u zonder de toestemming van uw vader niet kon huwen. U erop gewezen dat u reeds 38 jaar oud was, zonder enig plan om te trouwen, al dan niet op aandringen van uw vader, geeft u aan die periode veel in contact te zijn gekomen met en veel [mannen] te hebben leren kennen, maar dat uw vader elke kandidaat weigerde daar hij ze niet had geselecteerd omwille van de vergunning én dat uw moeder gekant was tegen een huwelijk met iemand van de Emiraten (zie notities dd. 03/02/2021, p. 24). Een verklaring waarom u op 38-jarige leeftijd nog ongehuwd zou zijn geweest en uw vader tot dan zou hebben gewacht om u te laten huwen, teneinde jullie verblijf in de Emiraten te legaliseren, heeft u niet. U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud eveneens gevraagd naar de reden dat er pas huwelijksvoorstellen werden gedaan wanneer u 38 jaar was, geeft u aan dat de mentaliteit van uw vader 'in die tijd' normaal was en hij niet nadacht over de residentie aangezien hij niet wist dat het moeilijk zou worden. Om die reden praatte hij nooit over een huwelijk en wilde hij u niet dwingen. Echter, de laatste jaren, wanneer de situatie moeilijker werd, en hij ook ouder werd, begon hij u te onderdrukken (zie notities dd. 15/03/2021, p. 15).

Wederom dient opgemerkt dat uw vader reeds sinds 1999 werkloos was en bijgevolg afhankelijk was van anderen om een inkomen en een residentie te verkrijgen, waardoor het danig verwondert dat hij pas in 2017/2018 op de proppen zou zijn gekomen met het vermeende huwelijk.

Wat verder danig de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt de VAE te hebben verlaten teneinde een door uw vader opgelegd huwelijk te vermijden, is de toevoeging van de toestemming van uw vader om met uw echtgenoot naar Spanje te reizen (zie administratief dossier). U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS gewezen op voornoemde toestemming, stelt u voor de Spaanse ambassade of consulaat enkele documenten te hebben moeten neerleggen, die mogelijks door u of door de smokkelaar werden ondertekend om de indruk te geven dat het thuis werd ondertekend. U voegt toe dat je het zelf kan ondertekenen en men dat niet controleert, aangezien de vergunning en de betaling het belangrijkste zijn (zie notities dd. 03/02/2021, p. 25). Dat u echter niet met zekerheid kan zeggen of u, dan wel de smokkelaar de handtekening van uw vader heeft vervalst, ondermijnt uw bewering dat alles door de smokkelaar werd geregeld.

Wat verder de geloofwaardigheid van het aangehaalde gedwongen huwelijk ondermijnt, is de aan het visumdossier toegevoegd huwelijksakte, stellende dat u op 28 juli 2013 trouwde met A.S.H.M.A., geboren in 1979 en staatsburger van de Emiraten (zie administratief dossier). Het dossier bevat overigens een kopie van het paspoort van uw echtgenoot en een kopie van zijn werkcontract als senior manager, business development. U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met de huwelijksakte, geeft u aan dat de documenten door de smokkelaar werden geregeld en u werd gezegd u niet te moeien wanneer u ettelijke keren vroeg hoe het visum zou worden geregeld. U gevraagd waarom het visumdossier een huwelijksakte moet bevatten indien u niet bent getrouwd, herhaalt u dat de smokkelaar u aangaf u niet te moeien wanneer u vragen stelde en hij aangaf verschillende manieren te hebben om het visum te regelen. Ook wanneer uw moeder dezelfde vragen stelde, antwoordde hij dat jullie, jullie geen zorgen dienden te maken en hij het op zijn manier zou regelen (zie notities dd. 03/02/2021, p. 26). Uw advocaat aanwezig tijdens het eerste persoonlijk onderhoud geeft aan dat bij de uitreiking van een Schengenvisum het vestigingsgevaar wordt onderzocht en dat een visum bijgevolg enkel wordt toegekend indien kan worden bewezen dat een terugkeer gegarandeerd is. Dienaangaande kan het financiële aspect belangrijk zijn, zoals het hebben van werk, alsook het hebben van een familie en echtgenoot wat een objectieve reden kan zijn waarom de smokkelaar een huwelijksakte heeft geregeld (zie notities dd. 03/02/2021,p.27). Dat deze verklaring niet kan worden bijgetreden, blijkt uit overige vaststellingen (zie infra).

Wat betreft het afgeleverde visum verklaart u immers zowel tijdens het eerste als tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat alles werd geregeld door de smokkelaar. Uw verklaringen hieromtrent zijn echter dermate vaag en inconsistent dat aan deze bewering geen geloof kan worden gehecht. Bovendien bevat het visumdossier ook informatie dat uw verklaringen hieromtrent danig ontkracht. U verklaart voor uw reis naar Europa gebruik te hebben gemaakt van uw Djiboutiaans paspoort en dat de smokkelaar alles regelde. Gevraagd wat de smokkelaar moest regelen, antwoordt u hem geld te hebben betaald en dat hij een Schengenvisum naar Spanje regelde. Op de vraag wat u zelf diende te doen om het visum te regelen, geeft u in eerste instantie aan louter geld te hebben gegeven en vraagt u of de protection officer nog iets wil. U voegt toe 3000 te hebben betaald als voorschot en dat uw moeder na een tijdje de rest, 20.000, heeft betaald en dat het paspoort gans de tijd bij hem [de smokkelaar] was. U bevestigt buiten het geld niets anders te hebben moeten doen om het visum te verkrijgen. Gevraagd of de smokkelaar buiten geld, nog dingen vroeg, zoals documenten, herhaalt u het paspoort te hebben moeten geven en 3000 als voorschot te hebben betaald. Na een tijdje kwam hij voor 6000 (gecorrigeerd naar 680) voor het visum en u voegt toe voor het visum één keer mee te zijn gegaan naar een gebouw in Dubai waar een afkorting op stond, teneinde vingerafdrukken te laten nemen. U liet het visum regelen door de smokkelaar aangezien u geen werk had en er veel documenten moeten worden neergelegd, zoals voor de bank enzovoort (zie notities dd. 03/02/2021, p. 9-11).

Het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u opnieuw dat de smokkelaar, die u via uw vrienden leerde kennen, uw reisdocumenten heeft geregeld tegen betaling van een voorschot van 3000 en na aflevering van het visum nog 17.000. U gevraagd om zo gedetailleerd mogelijk te vertellen hoe u in de VAE de nodige reisdocumenten verkreeg, geeft u aan via vriendinnen in contact te zijn gekomen met de smokkelaar en dat uw moeder hem contacteerde. De smokkelaar gaf aan dat het gemakkelijk was en peilde naar uw nationaliteit, waarop de smokkelaar uw Djiboutiaanse nationaliteit prefereerde nadat uw moeder aangaf dat u zowel de Somalische als de Djiboutiaanse nationaliteit heeft. Op de vraag van uw moeder hoe jullie de procedure moesten doen, antwoordde de smokkelaar dat hij alles zou doen om ervoor te zorgen dat u kon vertrekken en dat hij 3000 moest hebben.

Uw moeder vroeg eveneens naar welk land u zou gaan, waarop de smokkelaar stelde dat het altijd Frankrijk, Spanje of Portugal is indien het willekeurig was en hij het eerder al veel had gedaan. Jullie gingen naar het consulaat van Spanje, naar het kantoor BLS. U gaf uw vingerafdrukken en u werd 680 'ofzo' gevraagd. Een week later, wanneer de procedure was afgerond, werd u gebeld opdat u uw paspoort en visum kon ophalen. Vervolgens kwam de smokkelaar naar uw huis en nam uw paspoort in beslag vanaf september tot een week voor uw vertrek. Nadat u hem het geld overhandigde, zei hij u naar een reiskantoor te gaan. Echter, wanneer u hem vroeg wat hij had gedaan om het visum te bekomen, zei hij dat u het niet hoefde te weten en dat hij veel extra dingen had toegevoegd om het te verkrijgen. Gevraagd of u zelf documenten meebracht om het visum voor Spanje te verkrijgen, herhaalt u enkel uw paspoort, vingerafdrukken en het geld te hebben gegeven en, verwijzende naar het eerste persoonlijk onderhoud, stelt u dat de documenten met betrekking tot een huwelijk en de toestemming van uw vader, door de smokkelaar werden geregeld. Wanneer u echter wordt gevraagd naar een kopie van het paspoort van uw vader dat werd toegevoegd aan het visumdossier, geeft u aan de smokkelaar de kopie te hebben gegeven omdat hij dat vroeg – terwijl u dat eerder (zowel tijdens het eerste als tweede persoonlijk onderhoud) niet vermeldde. U hierop gewezen, geeft u aan dat de smokkelaar, voor jullie naar het consulaat gingen, een kopie van de residentie van uw vader vroeg, maar u bij uw bezoek aan de ambassade enkel uw vingerafdrukken, het paspoort en het geld gaf. U benadrukt dat u alles dient te vertellen, stelt u dat het binnen een paar weken gebeurde, hij soms de telefoon niet opnam en u dat de vorige keer niet werd gevraagd. Bovendien was het verlaten van uw leven en naar een verre plaats gaan erg beangstigend. Echter, gezien het belang van de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het verkrijgen van uw visum, zijn geloofwaardige en consistente verklaringen hieromtrent cruciaal. Hoe u de residentie van uw vader aan de smokkelaar gaf, herinnert u zich echter niet.

U oppert het mogelijks te hebben laten zien of hem een kopie te hebben gestuurd zoals nu aangezien u zulke documenten steeds op uw telefoon heeft in het geval u in de Emiraten werd tegengehouden door de politie om aan te tonen wie uw sponsor is. U bevestigt u niet te herinneren hoe u de smokkelaar een kopie van de documenten heeft bezorgd en voegt toe dat ze een foto van uw gezicht hebben gevraagd op het consulaat waarna u naar een fotograaf diende te gaan en hem de foto's moest geven. U oppert de foto's tezamen met de residentie van uw vader te hebben bezorgd. Of u documenten moest ondertekenen op het consulaat weet u niet meer. Wat betreft de toestemming van uw vader en de opmerking dat die overeenstemt met de handtekening in zijn paspoort, stelt u dat de smokkelaar het deed en u hem, op zijn vraag, liet zien hoe de handtekening in elkaar zit. Het eerste persoonlijk onderhoud echter wist u niet zeker of u dan wel de smokkelaar de handtekening vervalste (zie supra). U vermoedt dat voorgaande plaatsvond in het consulaat maar zeker bent u niet aangezien het twee jaar geleden is en u niet alle details meer weet (zie notities dd. 15/03/2021, p.10-13). Uw verklaringen omtrent het verkrijgen van uw visum zijn kortom dermate vaag en weinig consistent – u wijzigt uw verklaringen immers naarmate u wordt geconfronteerd met bevindingen – dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat alles werd geregeld door de smokkelaar en dat bijgevolg de documenten met betrekking tot uw echtgenoot, uw werk en uw vader niet authentiek zouden zijn.

Verder spreekt objectieve informatie uw bewering tegen dat de smokkelaar alles zou hebben geregeld. U verklaart immers dat de smokkelaar de voorkeur gaf aan uw Djiboutiaanse nationaliteit en bijgevolg gebruik zou maken van uw Djiboutiaans paspoort om uw visum te regelen. Echter, de huwelijksakte van 28 juli 2013 in het visumdossier maakt melding van uw Somalische nationaliteit, wat geenszins logisch is indien de smokkelaar het document zou hebben opgesteld. Indien hij immers zou hebben aangegeven uw Djiboutiaanse nationaliteit te zullen gebruiken, is het allesbehalve aannemelijk dat hij de Somalische nationaliteit zou hebben vermeld op de vervalste huwelijksakte. Dit toont ontegensprekelijk aan dat u niet de waarheid vertelt over de aangereikte documenten door de smokkelaar en dat de documenten in het visumdossier alsnog authentiek zijn, waardoor moet worden geconcludeerd dat u met toestemming van uw vader als getrouwde vrouw de Verenigde Arabische Emiraten heeft verlaten, waardoor eveneens de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in de Emiraten teniet wordt gedaan. Andere indicaties dat uw bewering niet klopt zijn uw tegenstrijdige verklaringen omtrent de naam van de smokkelaar. Voor de DVZ verklaarde u een smokkelaar met de naam Abdilaziz te hebben gebruikt, terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS aangeeft dat de smokkelaar Abdirizaq heet (zie notities dd. 15/03/2021, p. 11). Ook de bewering van uw advocaat dat de huwelijksakte door de smokkelaar werd toegevoegd teneinde de Spaanse instanties de garantie te geven dat u zou terugkeren, kan gezien bovenstaande niet worden bijgetreden. Dienaangaande dient overigens opgemerkt dat er ook een vliegtuigticket werd aangekocht op naam van uw echtgenoot, waardoor er evenmin een reden tot terugkeer zou zijn geweest.

Bovendien bent u er doorheen uw verklaringen niet in geslaagd om te overtuigen wat uw profiel en uw reële familiale omstandigheden betreft. Dat uw verklaringen betreffende uw profiel en uw reële levensomstandigheden niet geloofwaardig zijn, vindt bovendien weerslag in het visumdossier dat werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Vooreerst dient opgemerkt dat u bij aanvang van de asielpcedure in België uw Djiboutiaanse nationaliteit achterhield voor de Belgische asielinstanties. Voor de DVZ verklaarde u immers enkel de Somalische nationaliteit te bezitten en liet u na uw Djiboutiaanse nationaliteit te vermelden. Ook wanneer u werd gevraagd naar uw reis, stelde u legaal te hebben willen reizen met uw Somalisch paspoort (zie verklaring DVZ, vraag 6 en 36). Pas tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, wanneer u wordt gevraagd of u ooit in Djibouti was, geeft u aan in 2012 in Djibouti te zijn geweest om de tweede nationaliteit te verkrijgen omdat er een soort verbod werd opgelegd op Somalische paspoorten (zie notities dd. 03/02/2021, p. 8-9).

Ook wat betreft uw werkzaamheden in de Emiraten dient vastgesteld dat uw verklaringen niet eensluidend zijn. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u in een drukkerij te hebben gewerkt, alsook de administratie te hebben gedaan voor zakenmannen. Uw laatste job bij de drukkerij oefende u in 2001 gedurende drie maanden uit. U voegt toe na 2001 niet meer te hebben gewerkt (zie notities dd. 03/02/2021, p. 8). Echter tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u ongeveer een jaar na het verkrijgen van de Djiboutiaanse nationaliteit een job te hebben gevonden in een shop die Britano heet alwaar u enkele maanden werkte. U stopte met de job aangezien uw moeder niet wilde dat u tot 12 uur 's nachts thuiskwam. U bevestigt met de job te zijn gestopt onder druk van uw moeder maar dat uw vader er niets van zei (zie notities dd. 15/03/2021, p. 5). Indien het werkelijk een constante strijd was om voldoende financiën te vinden teneinde jullie verblijfsvergunning te vernieuwen en het quasi onmogelijk was om een betaalde baan te vinden, in die mate dat uw vader zou zijn overgegaan tot een tegen uw wil gearrangeerd huwelijk, is het geenszins geloofwaardig dat u in de positie zou hebben verkeerd om uw betrekking stop te zetten, louter en alleen omdat uw moeder niet zou hebben gewild dat u laat thuiskwam. Overigens dient opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde geen werk te hebben gevonden nadat u uw onderwijs afwerkte, waardoor uw inconsistente verklaringen wederom worden benadrukt (zie verklaring DVZ, vraag 12). Dienaangaande dient bovendien opgemerkt dat u voor DVZ nog verklaarde tot de 6de graad van het middelbaar naar school te zijn gegaan, terwijl uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u de universiteit aanvatte (zie notities dd. 03/02/2021, p. 7). Tenslotte dient ook te worden verwezen naar uw visumdossier waarin documenten werden neergelegd van uw werkgever SNC Falcons, waarin staat dat u sinds 1 januari 2019 als assistent manager werkzaam was voor SNC Falcons (zie administratief dossier). Bovenstaande toont aan dat u geen waarachtig beeld schetst van uw werkelijke levensomstandigheden in de Emiraten waardoor ook de geloofwaardigheid van het door u geopperde gedwongen huwelijk verder in het gedrang komt.

Uw overige verklaringen duiden eveneens op een geheel afwijkend profiel, dan het profiel dat u tracht te schetsen waarbij u als alleenstaande volwassen vrouw door uw vader zou worden uitgehuwd. Zoals eerder reeds opgemerkt, is het geheel onaannemelijk dat uw vader, die reeds sinds 1998-1999 werkloos zou zijn geweest en bijgevolg creatief diende om te springen met de mogelijkheden tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning, pas recent zou hebben besloten om u, als inmiddels 37 (à 39-jarige) volwassen vrouw, uit te huwen. Dat jullie gezin overigens al die jaren zonder werk een verblijfsvergunning zou hebben kunnen verkrijgen, wijst erop dat jullie de nodige middelen en kennis hebben om het systeem te omzeilen. Dat u bovendien in 2012 alleen met uw moeder en zus S. naar Djibouti reisde, teneinde de Djiboutiaanse nationaliteit te regelen, toont wederom zelfstandigheid en zelfredzaamheid aan, alsook dat jullie over de middelen beschikten om die reis te ondernemen. Uit de neerlegde kopie van uw Somalisch paspoort, geldig tot 21 maart 2012 blijkt bovendien dat u in februari 2010 terugkeerde naar de Emiraten en dat u reisde via/naar Of Kish Airport wat er wederom op wijst dat u vermogend en zelfredzaam was. Dat u bovendien voor onder meer de vernieuwing van uw Somalisch paspoort, voor het verkrijgen van uw visum en voor de verlenging van uw Djiboutiaanse paspoort respectievelijk naar Dubai en Abu Dhabi diende te reizen, toont opnieuw de mogelijkheden aan waarover u beschikte.

Uw bewering gewoon thuis te zijn gebleven en dat, telkens u naar buiten ging, uw vader uw broer achter u aan stuurde (zie notities dd. 03/02/2021, p.22), is gezien uw verklaringen uiterst merkwaardig en geenszins geloofwaardig. Zoals reeds aangehaald, reisde u in 2012 enkel met uw moeder naar Djibouti, wat uw bewering door uw vader te worden gecontroleerd, reeds tegenspreekt. Ook de vaststelling dat u aan de universiteit studeerde, dat u omging met getrouwde vriendinnen uit de Emiraten, die uw reis zouden hebben gefaciliteerd en betaald, het gegeven dat u actief bent op Instagram en u dating applicaties gebruikt, is niet in lijn met uw verklaring geen vrijheid te hebben gekend en thuis te zijn gebleven (zie notities dd. 03/02/2021, p. 11, p.14, p.20 en dd. 15/03/2021, p. 10).

Bovendien werkte u ook (zie supra) en is uw zus S. eveneens werkzaam voor de universiteit van Sharjah (zie notities dd. 03/02/2021, p.5). Uit het tweede persoonlijk onderhoud blijkt eveneens dat u zeer goed Engels spreekt.

Overigens dient opgemerkt dat uw verklaring reeds verschillende partners te hebben gehad in de Emiraten evenmin te rijmen valt met uw verklaringen aangaande uw strenge levensomstandigheden aldaar. Het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u verschillende mannen te hebben leren kennen: een eerste van Soedan, een tweede van Somalië en een derde, eveneens Soedanees, die in Groot-Brittannië verbleef. Met een van hen, de Soedanees A.A., die u via Instagram leerde kennen en die in Rola wijk in Sharjah woonde, had u geslachtsgemeenschap. U had in 2018 gedurende 6 à 7 maanden een relatie met hem maar hij werd niet aanvaard door uw vader. De Soedanees met Britse nationaliteit, die u begin 2018 leerde kennen, nodigde u bij u thuis uit teneinde uw vader te overtuigen met hem te mogen huwen, wat echter door uw vader werd geweigerd. U geeft bovendien zelf aan een bepaalde periode veel in contact te zijn gekomen met en veel mensen te hebben leren kennen, maar dat uw vader elke kandidaat zou hebben geweigerd (zie notities dd.03/02/2021, p. 18-19, 24 en dd. 15/03/2021, p.7). Nog het tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan eind 2017 voor het eerst een relatie te hebben gehad met een jongen, doch voordien al vele jongens te hebben gekend en dat u veel dating applicaties gebruikte. Vanaf 2017 werd het echter serieus en leerde u de Soedanees met Britse nationaliteit kennen met wie u minder dan een jaar een relatie had. Wat echter danig verwondert, is dat u zijn naam bent vergeten, terwijl u toch enige tijd met hem samen was en u hem bovendien voorstelde aan uw vader, die hem echter zou hebben geweigerd omdat hij vreesde dat u de Emiraten zou verlaten indien u met hem trouwde waardoor u niet langer nuttig zou zijn. Gepeild naar de reden dat u zijn naam niet langer weet, geeft u aan veel jongens te hebben gekend en nerveus te zijn geweest door de grote verandering die uw komst naar Europa teweeg bracht. Gevraagd of hij een bijnaam had, geeft u aan dat zijn bijnaam H. was – niet toevallig gelijkend aan een van de namen van uw echtgenoot in het visumdossier (A.S.H.MA.). Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud geeft u tenslotte aan dat H., M. of M. ofzo heette, maar u niet meer weet wat het precies was (zie notities dd. 15/03/2021, p.15). Gezien de door u geschetste context van controle en dwang uitgeoefend door uw vader, is het geheel onaannemelijk dat u uw vriendjes zou hebben voorgesteld aan uw vader. Wederom wordt het door u geopperde profiel ontkracht.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Djibouti, het land waarvan u de nationaliteit heeft, omdat niemand van uw familie in Djibouti woont en u daar bijgevolg niemand heeft om bij te verblijven, waardoor u vreest op straat te zullen belanden en geen werk te zullen vinden aangezien het een arm land is (zie notities dd.15/03/2021, p. 3, p. 5-6). Aangezien u echter niet eerlijk bent betreffende uw familiale en persoonlijke omstandigheden (zie supra), kan de commissaris-generaal er niet louter vanuit gaan dat de door u geschetste situatie in Djibouti waarachtig is. Bovendien kon u tijdens uw reis die u alleen met uw moeder en zus S. ondernam, weliswaar tegen betaling, terecht bij mensen die uw moeder kende en die haar burens waren vooraleer ze naar de Emiraten ging, wat er evenwel op wijst dat er nog een connectie bestaat met Djibouti. Kortom, de vaststelling dat u niet de waarheid vertelt met betrekking tot uw werkelijke levensomstandigheden in de Emiraten, en rekening houdend met uw profiel, kan niet worden bijgetreden dat u zich op basis van voorgaande niet zou kunnen vestigen in Djibouti. Dienaangaande dient volledigheidshalve te worden verwezen naar uw familieleden die zich hebben gevestigd in verschillende uithoeken van de wereld: een tante langs moederszijde in Nederland, een tante langs moederszijde in het Verenigd Koninkrijk, een tante in Canada, een oom in Canada en uw zus die samen met haar echtgenoot in de Verenigde Staten woont (zie notities dd.03/02/2021, p.6 en dd. 15/03/2021, p. 3). U geeft ook aan dat uw familie in de Emiraten geld ontving van uw tante in Nederland en uw zus in Amerika (zie notities dd. 15/03/2021, p.5), waardoor u financieel niet alleen zou komen te staan.

U geeft overigens aan het Somalisch onvoldoende te beheersen om u te kunnen vestigen in Djibouti. Echter dient opgemerkt dat u Arabisch spreekt, wat eveneens een van de officiële talen is in Djibouti, naast het Somali, Frans en Afar – waarbij Somalisch en Afar het wijdst verspreid zijn en Arabisch en Frans de officiële talen zijn (zie administratief dossier). Het dient echter opgemerkt dat u uw verklaringen voor de DVZ aflegde in het Somalisch, waardoor niet kan worden gesteld dat u de taal niet beheerst. Bovendien geeft u ook aan Nederlands te proberen leren, waardoor niets u ervan kan weerhouden een van de talen van Djibouti eigen te maken (zie notities dd. 15/03/2021, p.4).

Wat uw vrees betreft in Djibouti het slachtoffer te zullen worden van verkrachting of in de prostitutie terecht te zullen komen (zie notities dd. 15/03/2021, p.6), dient verder opgemerkt dat het een louter hypothetische vrees betreft, die – gezien de ongeloofwaardigheid van de door u geschetste persoonlijke en familiale levensomstandigheden – geenszins kan worden bijgetreden.

Tenslotte stelt u dat men in Djibouti te weten zou kunnen komen dat u niet langer maagd bent aangezien u bij terugkeer uit Europa zal worden gecontroleerd. Wat voorgaande vrees betreft dient opnieuw te worden verwezen naar uw gehuwde status, zoals blijkt uit het visumdossier, en die niet door u werd weerlegd, waardoor niet kan worden aangenomen dat u zulk een vrees koestert in Djibouti. Dat u bovendien vreest dat 'men' zou ontdekken dat u niet langer maagd bent, staat in schril contrast met uw bewering geen enkel familielid te hebben in Djibouti. U gevraagd hoe men er zou achter komen dat u in Djibouti leeft als u er geen familie heeft, stelt u dat het een klein land is en mensen zullen zeggen dat er een meisje uit Europa kwam, waarna ze zouden vragen waar u vandaan komt en wat uw naam is, waardoor uw vader het via uw clan te weten zou komen. U nogmaals gevraagd hoe uw familieleden u zouden kunnen vervolgen in Djibouti daar u beweert geen familie te hebben in Djibouti, herhaalt u er helemaal alleen te zijn en op straat te zullen terechtkomen. U voegt toe dat men op basis van accent zou kunnen vaststellen dat u uit Arabië komt en u herhaalt uw vrees te zullen worden verkracht of geslagen en in de prostitutie terecht te zullen komen – waarmee u geen antwoord geeft op de vraag. U bijgevolg dezelfde vraag nogmaals gesteld, antwoordt u opnieuw geheel naast de kwestie dat de mensen in Djibouti hun eigen oude tradities hebben als Afrikanen en u daar alleen zal zijn, zonder kennis van de taal. U nogmaals de kans gegeven een antwoord te verschaffen op de essentiële vraag hoe uw familieleden u zouden kunnen vervolgen als ze er niet leven, geeft u aan dat het een klein land is waar mensen met elkaar praten en dat uw identiteit binnen enkele dagen bekend zal zijn door uw uiterlijk, uw afkomst en uw naam. Verder stelt u wederom erg algemeen dat het een arm Afrikaans land is waar er geen bescherming is voor vrouwen en alles kan gebeuren, indien je niet bekend met de taal, waarmee u geen gepersonaliseerde vrees duidt. U tenslotte nogmaals gevraagd wat u vreest indien uw familie te weten zou komen dat u in Djibouti leeft, stelt u dat uw vader u zou proberen te kwetsen aangezien u tegen zijn zin vertrok nadat u weigerde om te trouwen met de mannen die hij voorstelde. Bovendien vreest u dat uw vader zou ontdekken dat u geen maagd meer bent indien u een huwelijk zou aanvaarden met een man die hij heeft gekozen, wat een groot schandaal zou betekenen (zie notities dd. 15/03/2021, p. 6-7). Wederom dient te worden gewezen op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen wat betreft uw burgerlijke status en het geopperde gedwongen huwelijk, waardoor aan bovenstaande vrees evenmin geloof kan worden gehecht.

Wat betreft uw vrees voor herbesnijdenis, door u gestaafd door verschillende documenten, dient opgemerkt dat u geenszins kan overtuigen. Ter staving legt u volgende documenten neer: een medisch attest vrouwelijke genitale verminking (Dr. Ramboer, dd. 25/01/2021) stellende dat u type 3 werd besneden (volledige wegname labia minora, volledige wegname uitwendig deel clitoris, urethrale opening is vrij) met als medische gevolgen onder meer dat penetratie bij seksueel contact onmogelijk is waardoor u aangaf ongewenst kinderloos te zijn en u niet in staat bent om een stabiele relatie met een partner uit te bouwen en mentale stress heeft door het trauma van de verminking aangezien u zich alles goed herinnert. U legt eveneens een attest neer van 30 maart 2021 van de huisarts Dr. Ramboer, gericht aan professor Jacquemyn, waarin uw voorgeschiedenis kort wordt geschetst en om advies wordt gevraagd in verband met een hersteloperatie en uw klachten van hypermenorrhoe. De op 12 april 2021 ontvangen attesten bevatten afspraken op 5 mei 2021 voor een préoperatief consult, op 18 mei 2021 voor de uitvoering van een vaginaplastie, op 25 mei en 1 juni 2021 voor een raappleging op de dienst gynaecologie en op 9 juni voor een raadpleging myoom/cyste. Ook een verslag van 12 april 2021 betreffende raadpleging ter bespreking van de hersteloperatie werd toegevoegd aan het dossier. Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt dat het CGVS geen documenten heeft mogen ontvangen die aantonen dat u de operatie werkelijk heeft ondergaan. Bovendien dient opgemerkt dat, gezien uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw werkelijke levensomstandigheden, waardoor uw vrees ten opzichte van Djibouti niet terdege kan worden beoordeeld, ook uw vrees te zullen worden herbesneden na uw hersteloperatie niet kan worden bijgetreden. Aangezien u niet duidelijk maakt wie u werkelijk bent, maakt u evenmin een vrees voor vervolging aannemelijk: indien u immers als getrouwde vrouw in België een hersteloperatie onderging, is uw situatie geheel anders dan wanneer u een ongetrouwde vrouw zou zijn. De bewering van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud dat u in 2018 trachtte om voor het eerst seksueel contact te hebben maar het te pijnlijk was omwille van uw verminking, en dat een dokter zeker zou merken dat er een poging is geweest om seks te hebben, vindt geen weerslag in de neergelegde medisch attesten.

Wat de mail van uw advocate van 16 maart 2021 aangaande seksueel misbruik door uw oom tussen uw 7 en 12 jaar betreft, dient opgemerkt dat u voorafgaande niet zelf verklaarde tijdens beide persoonlijke onderhouds, daar u er niet met mannen over durft te spreken en u omwille van schaamte hierover moeilijk kan praten. Bovendien moet worden vastgesteld dat deze gebeurtenissen zich in het verre verleden situeren en zij geen vrees voor vervolging bij terugkeer naar Djibouti inhouden, waardoor bovenstaande conclusie overeind blijft.

Met betrekking tot de overige door u neergelegde documenten dient opgemerkt dat zij bovenstaande evenmin weten te wijzigen. De kopieën van uw Somalische paspoorten, waarvan u beweert dat het origineel werd afgenomen door de smokkelaar (zie notities dd. 03/02/2021, p. 11-12), vormen een aanwijzing van uw Somalische nationaliteit die door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken. Dienaangaande dient overigens opgemerkt dat in het neergelegde Somalisch paspoort, geldig tot 21 maart 2012, op uw verblijfsvergunning staat aangegeven dat u, in strijd met uw verklaringen, student bent. Uw Djiboutiaans paspoort, toegevoegd aan het administratief dossier, maar waarvan u echter geen kopie neerlegt, werd volgens uw verklaringen in beslag genomen door de smokkelaar (zie notities dd. 03/02/2021, p. 12-13). Overige door u neergelegde documenten (uw middelbaar diploma en uw geboorteakte) wijzigen bovenstaande evenmin daar zij betrekking hebben op verklaringen die het CGVS niet in twijfel trekt. Tenslotte legt u nog de reeds vervallen verblijfsvergunningen neer van uw moeder, vader en broer, waarmee u louter aantoonst dat de hun toegekende verblijfsvergunning reeds verviel, doch niet dat zij niet in het bezit zouden zijn gesteld van een nieuwe vergunning, en nog minder dat dit zou hebben geresulteerd in een gedwongen huwelijk en uw vertrek uit de Emiraten.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. De opmerkingen op het persoonlijk onderhoud van 3 februari 2021, die betrekking hebben op details, werden meegenomen in de beoordeling van uw verzoek, maar hebben geen invloed op de genomen beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster stelt dat het nooit de bedoeling was van haar vader om haar uit te huwelijken. De vader zocht allerlei alternatieven om het verblijf van het gezin te regulariseren. Nadat alle andere mogelijkheden waren uitgeput, werd verzoekster verplicht om met iemand te huwen opdat er een verblijfsrecht kon worden bekomen. Het gegeven dat verzoekster 38 jaar oud was, is hierbij niet relevant.

Voorts stelt verzoekster dat de toestemming van haar vader alsook de rest van de documenten werden vervalst door de smokkelaar. Verzoekster nam het paspoort van haar vader van thuis mee en gaf het aan de smokkelaar. Verzoekster wist verder niets over hoe alles werd geregeld.

Verzoekster heeft op geen enkel moment het visumdossier noch andere documenten gezien. De bestreden beslissing is gebaseerd op vermeende tegenstrijdigheden die te vinden zouden zijn tussen het visumdossier en haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster herhaalt echter dat datgene wat in het visumdossier staat niet klopt, daar het werd samengesteld door de smokkelaar. De smokkelaar heeft het dossier zo opgesteld zodat verzoekster een positief antwoord zou krijgen.

Het is niet ernstig om de bestreden beslissing te baseren op datgene wat in het visumdossier zit en niet te luisteren naar wat werd gezegd tijdens het persoonlijk onderhoud.

De reden dat verzoekster haar Djiboutiaanse nationaliteit verzwegen was vanwege het advies van de smokkelaar. Ze was bang dat ze zou worden teruggestuurd naar Djibouti.

Tenslotte heeft verzoekster verschillende mannen leren kennen en trachtte ze een relatie op te bouwen. Ze stelde deze mannen voor aan haar vader in de hoop dat hij ze zou goedkeuren. De vader had echter geen weet van de details van de relaties en wist niet dat ze het bed met hen deelde. Haar vader was ook niet gekant tegen de zoektocht van zijn dochter. Niettemin keurde de vader geen van de aanstaanden goed en besloot uiteindelijk zelf de keuze te maken.

Verzoekster meent dat er geen voldoende onderzoek heeft plaatsgevonden en dat de bestreden beslissing blijk geeft van een gebrekkig onderzoek en onzorgvuldige redenering.

2.1.2. In een aanvullende nota van 14 juli 2022 legt verzoekster een verklaring neer van haar neef ter staving van haar problemen en een verklaring van de secretaris van de 'Australian Afar Society' die stelt dat zij en haar familie niet welkom zijn in Djibouti gelet op hun steun aan de FRUD. De secretaris stelt dat verzoekster bij terugkeer naar Djibouti zal worden geëxecuteerd.

2.2. De Raad onderzoekt een verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas omwille van haar niet-overtuigende verklaringen omtrent haar gedwongen huwelijk (i), de inconsistenties met betrekking tot haar visumdossier (ii), haar ongeloofwaardige en bovendien onwaarachtige verklaringen omtrent haar familiale en persoonlijke omstandigheden (iii).

Verzoekster kan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing niet weerleggen door louter te volharden in haar verklaringen, het aanvoeren van *post factum* vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo kan verzoekster niet worden gevolgd waar deze voorhoudt dat het wel degelijk geloofwaardig is dat haar vader besloot om haar op 38-jarige leeftijd uit te huwelijken. De bestreden beslissing merkte immers terecht op dat de vader van verzoekster sinds 1998-1999 werkloos zou zijn geweest en bijgevolg niet in staat was om zijn verblijf te legaliseren. Hierna, zo stelde verzoekster, zou haar vader zich gedurende bijna 20 jaar geen zorgen hebben gemaakt over het verblijfsrecht (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 15). De bestreden beslissing concludeerde echter terecht dat de vader van verzoekster bijgevolg afhankelijk was van anderen om een inkomen en een residentie te verkrijgen. Het is niet geloofwaardig dat de vader van verzoekster haar pas zo laattijdig zo willen uithuwelijken, terwijl de twintig jaar voorheen ze over een precair verblijfsrecht beschikten dat steeds diende te worden hernieuwd (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 13-15, 24; Notities persoonlijk onderhoud 2, p. 15). Verzoekster voert thans aan dat haar vader 'alle mogelijkheden' had uitgeput en pas als laatste redmiddel zijn dochter wilde uithuwelijken om een verblijfsrecht te bekomen. Verzoekster verzaakt echter om *in concreto* aan te tonen welke andere mogelijkheden haar vader zou hebben aangewend om een verblijfsrecht te bekomen. Bovendien strookt dit niet met verzoeksters eerdere verklaringen waarin ze beweert dat haar vader jarenlang zich geen zorgen maakte vooraleer hij plots verzoekster onder druk begon te zetten om te trouwen (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 15). Verzoekster kan met haar *post factum* vergoelijkingen aldus geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Voorts stelt verzoekster dat het de smokkelaar was die alle documenten van het visumdossier heeft geregeld. Verzoekster regelde enkel het paspoort van haar vader en had verder geen enkele kennis van het visumdossier. Verzoekster gaat echter voorbij aan de uitgebreide redenering van de bestreden beslissing waarbij dienstig werd geconcludeerd dat verzoeksters tegenstrijdige, vage en incoherente verklaringen alle geloofwaardigheid tenietdeden:

“Wat verder danig de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt de VAE te hebben verlaten teneinde een door uw vader opgelegd huwelijk te vermijden, is de toevoeging van de toestemming van uw vader om met uw echtgenoot naar Spanje te reizen (zie administratief dossier). U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS gewezen op voornoemde toestemming, stelt u voor de Spaanse ambassade of consulaat enkele documenten te hebben moeten neerleggen, die mogelijks door u of door de smokkelaar werden ondertekend om de indruk te geven dat het thuis werd ondertekend. U voegt toe dat je het zelf kan ondertekenen en men dat niet controleert, aangezien de vergunning en de betaling het belangrijkste zijn (zie notities dd. 03/02/2021, p. 25). Dat u echter niet met zekerheid kan zeggen of u, dan wel de smokkelaar de handtekening van uw vader heeft vervalst, ondermijnt uw bewering dat alles door de smokkelaar werd geregeld.

Wat verder de geloofwaardigheid van het aangehaalde gedwongen huwelijk ondermijnt, is de aan het visumdossier toegevoegd huwelijksakte, stellende dat u op 28 juli 2013 trouwde met A. S. H. M. A., geboren in 1979 en staatsburger van de Emiraten (zie administratief dossier).

Het dossier bevat overigens een kopie van het paspoort van uw echtgenoot en een kopie van zijn werkcontract als senior manager, business development. U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met de huwelijksakte, geeft u aan dat de documenten door de smokkelaar werden geregeld en u werd gezegd u niet te moeien wanneer u ettelijke keren vroeg hoe het visum zou worden geregeld. U gevraagd waarom het visumdossier een huwelijksakte moet bevatten indien u niet bent getrouwd, herhaalt u dat de smokkelaar u aangaf u niet te moeien wanneer u vragen stelde en hij aangaf verschillende manieren te hebben om het visum te regelen. Ook wanneer uw moeder dezelfde vragen stelde, antwoordde hij dat jullie, jullie geen zorgen dienden te maken en hij het op zijn manier zou regelen (zie notities dd. 03/02/2021, p. 26). Uw advocaat aanwezig tijdens het eerste persoonlijk onderhoud geeft aan dat bij de uitreiking van een Schengenvisum het vestigingsgevaar wordt onderzocht en dat een visum bijgevolg enkel wordt toegekend indien kan worden bewezen dat een terugkeer gegarandeerd is. Dienaangaande kan het financiële aspect belangrijk zijn, zoals het hebben van werk, alsook het hebben van een familie en echtgenoot wat een objectieve reden kan zijn waarom de smokkelaar een huwelijksakte heeft geregeld (zie notities dd. 03/02/2021,p.27). Dat deze verklaring niet kan worden bijgetreden, blijkt uit overige vaststellingen (zie infra).

Wat betreft het afgeleverde visum verklaart u immers zowel tijdens het eerste als tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat alles werd geregeld door de smokkelaar. Uw verklaringen hieromtrent zijn echter dermate vaag en inconsistent dat aan deze bewering geen geloof kan worden gehecht. Bovendien bevat het visumdossier ook informatie dat uw verklaringen hieromtrent danig ontkracht. U verklaart voor uw reis naar Europa gebruik te hebben gemaakt van uw Djiboutiaans paspoort en dat de smokkelaar alles regelde. Gevraagd wat de smokkelaar moest regelen, antwoordt u hem geld te hebben betaald en dat hij een Schengenvisum naar Spanje regelde. Op de vraag wat u zelf diende te doen om het visum te regelen, geeft u in eerste instantie aan louter geld te hebben gegeven en vraagt u of de protection officer nog iets wil. U voegt toe 3000 te hebben betaald als voorschot en dat uw moeder na een tijdje de rest, 20.000, heeft betaald en dat het paspoort gans de tijd bij hem [de smokkelaar] was. U bevestigt buiten het geld niets anders te hebben moeten doen om het visum te verkrijgen. Gevraagd of de smokkelaar buiten geld, nog dingen vroeg, zoals documenten, herhaalt u het paspoort te hebben moeten geven en 3000 als voorschot te hebben betaald. Na een tijdje kwam hij voor 6000 (gecorrigeerd naar 680) voor het visum en u voegt toe voor het visum één keer mee te zijn gegaan naar een gebouw in Dubai waar een afkorting op stond, teneinde vingerafdrukken te laten nemen. U liet het visum regelen door de smokkelaar aangezien u geen werk had en er veel documenten moeten worden neergelegd, zoals voor de bank enzovoort (zie notities dd. 03/02/2021, p. 9-11).

Het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u opnieuw dat de smokkelaar, die u via uw vrienden leerde kennen, uw reisdocumenten heeft geregeld tegen betaling van een voorschot van 3000 en na aflevering van het visum nog 17.000. U gevraagd om zo gedetailleerd mogelijk te vertellen hoe u in de VAE de nodige reisdocumenten verkreeg, geeft u aan via vriendinnen in contact te zijn gekomen met de smokkelaar en dat uw moeder hem contacteerde. De smokkelaar gaf aan dat het gemakkelijk was en peilde naar uw nationaliteit, waarop de smokkelaar uw Djiboutiaanse nationaliteit prefereerde nadat uw moeder aangaf dat u zowel de Somalische als de Djiboutiaanse nationaliteit heeft. Op de vraag van uw moeder hoe jullie de procedure moesten doen, antwoordde de smokkelaar dat hij alles zou doen om ervoor te zorgen dat u kon vertrekken en dat hij 3000 moest hebben. Uw moeder vroeg eveneens naar welk land u zou gaan, waarop de smokkelaar stelde dat het altijd Frankrijk, Spanje of Portugal is indien het willekeurig was en hij het eerder al veel had gedaan. Jullie gingen naar het consulaat van Spanje, naar het kantoor BLS. U gaf uw vingerafdrukken en u werd 680 'ofzo' gevraagd. Een week later, wanneer de procedure was afgerond, werd u gebeld opdat u uw paspoort en visum kon ophalen. Vervolgens kwam de smokkelaar naar uw huis en nam uw paspoort in beslag vanaf september tot een week voor uw vertrek. Nadat u hem het geld overhandigde, zei hij u naar een reiskantoor te gaan. Echter, wanneer u hem vroeg wat hij had gedaan om het visum te bekomen, zei hij dat u het niet hoefde te weten en dat hij veel extra dingen had toegevoegd om het te verkrijgen. Gevraagd of u zelf documenten meebracht om het visum voor Spanje te verkrijgen, herhaalt u enkel uw paspoort, vingerafdrukken en het geld te hebben gegeven en, verwijzende naar het eerste persoonlijk onderhoud, stelt u dat de documenten met betrekking tot een huwelijk en de toestemming van uw vader, door de smokkelaar werden geregeld. Wanneer u echter wordt gevraagd naar een kopie van het paspoort van uw vader dat werd toegevoegd aan het visumdossier, geeft u aan de smokkelaar de kopie te hebben gegeven omdat hij dat vroeg – terwijl u dat eerder (zowel tijdens het eerste als tweede persoonlijk onderhoud) niet vermeldde. U hierop gewezen, geeft u aan dat de smokkelaar, voor jullie naar het consulaat gingen, een kopie van de residentie van uw vader vroeg, maar u bij uw bezoek aan de ambassade enkel uw vingerafdrukken, het paspoort en het geld gaf. U benadrukt dat u alles dient te vertellen, stelt u dat het binnen een paar weken gebeurde, hij soms de telefoon niet opnam en u dat de vorige keer niet werd gevraagd.

Bovendien was het verlaten van uw leven en naar een verre plaats gaan erg beangstigend. Echter, gezien het belang van de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het verkrijgen van uw visum, zijn geloofwaardige en consistente verklaringen hieromtrent cruciaal. Hoe u de residentie van uw vader aan de smokkelaar gaf, herinnert u zich echter niet.

U oppert het mogelijks te hebben laten zien of hem een kopie te hebben gestuurd zoals nu aangezien u zulke documenten steeds op uw telefoon heeft in het geval u in de Emiraten werd tegengehouden door de politie om aan te tonen wie uw sponsor is. U bevestigt u niet te herinneren hoe u de smokkelaar een kopie van de documenten heeft bezorgd en voegt toe dat ze een foto van uw gezicht hebben gevraagd op het consulaat waarna u naar een fotograaf diende te gaan en hem de foto's moest geven. U oppert de foto's tezamen met de residentie van uw vader te hebben bezorgd. Of u documenten moest ondertekenen op het consulaat weet u niet meer. Wat betreft de toestemming van uw vader en de opmerking dat die overeenstemt met de handtekening in zijn paspoort, stelt u dat de smokkelaar het deed en u hem, op zijn vraag, liet zien hoe de handtekening in elkaar zit. Het eerste persoonlijk onderhoud echter wist u niet zeker of u dan wel de smokkelaar de handtekening vervalste (zie supra). U vermoedt dat voorgaande plaatsvond in het consulaat maar zeker bent u niet aangezien het twee jaar geleden is en u niet alle details meer weet (zie notities dd. 15/03/2021, p.10-13). Uw verklaringen omtrent het verkrijgen van uw visum zijn kortom dermate vaag en weinig consistent – u wijzigt uw verklaringen immers naarmate u wordt geconfronteerd met bevindingen – dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat alles werd geregeld door de smokkelaar en dat bijgevolg de documenten met betrekking tot uw echtgenoot, uw werk en uw vader niet authentiek zouden zijn.

Verder spreekt objectieve informatie uw bewering tegen dat de smokkelaar alles zou hebben geregeld. U verklaart immers dat de smokkelaar de voorkeur gaf aan uw Djiboutiaanse nationaliteit en bijgevolg gebruik zou maken van uw Djiboutiaans paspoort om uw visum te regelen. Echter, de huwelijksakte van 28 juli 2013 in het visumdossier maakt melding van uw Somalische nationaliteit, wat geenszins logisch is indien de smokkelaar het document zou hebben opgesteld. Indien hij immers zou hebben aangegeven uw Djiboutiaanse nationaliteit te zullen gebruiken, is het allesbehalve aannemelijk dat hij de Somalische nationaliteit zou hebben vermeld op de vervalste huwelijksakte. Dit toont ontegensprekelijk aan dat u niet de waarheid vertelt over de aangereikte documenten door de smokkelaar en dat de documenten in het visumdossier alsnog authentiek zijn, waardoor moet worden geconcludeerd dat u met toestemming van uw vader als getrouwde vrouw de Verenigde Arabische Emiraten heeft verlaten, waardoor eveneens de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in de Emiraten teniet wordt gedaan. Andere indicaties dat uw bewering niet klopt zijn uw tegenstrijdige verklaringen omtrent de naam van de smokkelaar. Voor de DVZ verklaarde u een smokkelaar met de naam Abdilaziz te hebben gebruikt, terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS aangeeft dat de smokkelaar Abdirizaq heet (zie notities dd. 15/03/2021, p. 11). Ook de bewering van uw advocaat dat de huwelijksakte door de smokkelaar werd toegevoegd teneinde de Spaanse instanties de garantie te geven dat u zou terugkeren, kan gezien bovenstaande niet worden bijgetreden. Dienaangaande dient overigens opgemerkt dat er ook een vliegtuigticket werd aangekocht op naam van uw echtgenoot, waardoor er evenmin een reden tot terugkeer zou zijn geweest.”

Verzoekster doet geen afbreuk aan deze pertinente vaststellingen door louter te herhalen dat ze geen kennis had van de acties van de smokkelaar. De Raad merkt hierbij op dat het niet realistisch is dat verzoekster, die een hoge opleiding genoot en daarbij de Engelse taal machtig is, geen enkele kennis zou nemen van de details rondom haar reis (Notities persoonlijk onderhoud dd. 15/03/2021, stuk 5, p. 2, 7). Van verzoekster mag bijgevolg enige mate van betrokkenheid worden verwacht met betrekking tot het regelen van haar reis naar Europa, temeer daar verzoekster zich zelf naar het consulaat van Spanje begaf en het consulaat verzoekster zelf contacteerde om haar visum en paspoort te komen ophalen (Notities persoonlijk onderhoud dd. 15/03/2021, stuk 5, p. 11). Dat verzoekster op geen enkele moment iets van de inhoud van haar visumaanvraag zou vernemen is dan ook niet geloofwaardig.

Verder stelt verzoekster dat ze haar Djiboutiaanse nationaliteit verzwegen nadat de smokkelaar haar had gezegd dat ze hierover niets mocht zeggen. Dit is echter in strijd met verzoeksters haar eerdere verklaringen. Verzoekster beweerde immers de smokkelaar de voorkeur gaf aan haar Djiboutiaanse nationaliteit en bijgevolg gebruik zou maken van haar Djiboutiaans paspoort om het visum te regelen (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 10). Dat de smokkelaar plots zou zeggen dat verzoekster haar Djiboutiaanse nationaliteit moest verzwijgen, terwijl haar visumaanvraag op diezelfde nationaliteit zou zijn gebaseerd, is geheel onlogisch.

Verzoekster betoogt verder dat haar meerdere relaties te verzoenen zijn met de intenties van haar vader om haar uit te huwelijken. Haar vader zou immers de juiste aanstaande echtgenoot goedkeuren en had verder geen weet van de seksuele betrekkingen van zijn dochter. De bestreden beslissing opperde echter terecht dat verzoekster niet eens op de naam kon komen van de man met wie ze bijna een jaar lang zou zijn samen geweest in 2017, hetgeen niet getuigt van een geloofwaardige relatie.

De per aanvullende nota neergelegde documenten zijn niet bij machte om de geloofwaardigheid van haar relaas te remediëren. De brief van haar neef vertoont immers een gesolliciteerd karakter, nu duidelijk blijkt dat deze gebaseerd is op de verklaringen van verzoekster en werd opgesteld ten behoeve van verzoeksters verzoek om internationale bescherming, te meer de brief pas op zulke laattijdige wijze werd neergelegd. Bovendien merkt de Raad op dat dergelijke documenten slechts een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, *quod non in casu*.

Voorts legt verzoekster een brief neer van de 'Australian Afar Society' waarin staat dat de familie van verzoekster geassocieerd zijn met FRUD (Front for Restoration of Unity and Democracy), een oppositiebeweging in Djibouti. Verzoekster zou vanwege deze politieke associatie bij terugkeer naar Djibouti vervolging riskeren. De Raad merkt op dat verzoekster op geen enkel moment gewag maakte van een link met FRUD en stelde enkel dat ze niet kon terugkeren naar Djibouti omdat ze er niemand zou kennen, ze mogelijk in de armoede en prostitutie zou terechtkomen of dat men zou ontdekken dat ze geen maagd meer was. Aldus sprak verzoekster telkens louter over een hypothetische en algemene vrees. Daarbij reisde verzoekster zelf in 2012 met haar moeder naar Djibouti, hetgeen bezwaarlijk blijkt geeft van een reële vrees (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 2). Dat verzoekster plots een document neerlegt dat stelt dat ze vervolging riskeert in Djibouti is gelet op het voorgaande niet geloofwaardig en ontnemt bewijskracht aan het desbetreffende document. De Raad wijst erop dat verzoekster de verplichting heeft om haar volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar nood aan internationale bescherming. Het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen zo spoedig mogelijk aan te brengen aan de asielinstantie zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle relevante elementen van haar vraag om internationale bescherming, in het bijzonder haar identiteit, herkomst en asielrelaas.

Wat de overige motieven betreft in de bestreden beslissing aangaande verzoeksters familiale en persoonlijke levensomstandigheden moet worden vastgesteld dat deze ongemoeid blijven door onderhavig verzoekschrift.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Djibouti een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP